

1. søndag efter helligtrekonger

Tekstrække: FØRSTE RÆKKE

Søndag den 8. januar 2023, kl. 11.00 i Tillitze kirke med nadver og kl. 14.00 i Vestenskov kirke uden nadver

Salmer:

747 Lysets engel

13 Måne og sol

324 Dig rummer ej himle

139 Hvor stor er dog den glæde (Melodi: Zinck)

773 Bliv hos os, når dagen hælder

Nadversalme i Tillitze: 474 Jesus Krist, du gav mig livet

Prædikant: Henrik Gade Jensen

I dag hører vi også om en dreng, Jesus, der er blevet 12 år.

Det er et af de eneste vidnesbyrd om Jesus som barn eller dreng. Og han er vel på vej fra barndommen over i ungdommen og lige ved at blive teenager. En farlig tid.

Forældrene Josef og Maria har i påsken været i Jerusalem, i templet som det var skik og brug, og på vej hjem til Nazareth, opdager de til deres forfærdelse, at Jesus ikke er med dem.

De styrter tilbage til Jerusalem og i tre dage søger de efter ham i byen. Man kan næsten mærke moderens frygt og forfærdelse. Hvor er hendes 12-årige søn? Har han været udsat for en ulykke? Forsvundet? Måske bortført?

Og så efter tre dage finder de ham i templet, hvor han tilsyneladende befinder sig vel mellem præster og lærde. Man undrede sig over hans indsigt. Og forældrene blev også selv slået af forundring.

Josef havde lært ham at høvle og banke træ sammen og vel næppe at gøre sig klog blandt de fine folk i templet.

x

Men ikke nok med det.

Moderen er bekymret, ikke vred, men bebrejdende og siger til sin dreng: "Barn, hvorfor gjorde du sådan mod os? Din far og jeg har ledt efter dig og været ængstelige."

Men Jesus svarer, næsten rapkæftet:

"Hvorfor ledte I efter mig? Vidste I ikke, at jeg bør være hos min fader?"

Dette replikskifte er noget af det vigtigste i Ny Testamente, og i hvert fald det mest undervurderede.

Altså Jesus affejer sin far, Josef, med at sige, at han slet ikke er hans far.

Det er det første store og det alvorligste fader-oprør i historien.

Som 12-årig har Jesus allerede trådt så meget ud af tømrerværkstedet i Nazareth, at han ved, hvem han er, Guds søn, hans far er i himlen og ikke på værkstedet i Nazareth, og han ved hvad hans kommende opgave er.

x

Men stakkels, Josef!

Hvis jeg havde været Josef, havde han fået et par flade. Og så stuearrest i værkstedet som en fræk Emil Lønneberg. Så kan den uvorne knægt snitte træfigurer i værkstedet, til han igen bliver god igen.

Men det er alligevel rigtig og vigtigt, hvad der sker.

Det er historiens første generationsoprør, vi er vidne til i dag.

Jesus er ungdomsoprører, som unddrager sig faderens autoritet og magt.

Min virkelige far er i himlen!

x

Vi ved ikke, hvad Josef har tænkt.

Men det må have været en hård pille at sluge.

I Jule-evangeliet hørte vi, at Josef var af Davids slægt. Altså en af de fornemste slægter og stammer i Israel.

Og så fornægter Jesus sin kødelige familie.

x

Vi ved ikke ret meget om Jesu barndom og ungdom. Vi ved, at han var søn af en tømrer, Josef. Og at han voksede op i byen Nazareth i Galilæa i den nordlige del af det nuværende Israel.

Derfor bliver der flere steder refereret til Jesus af Nazareth. Han var den Jesus, der kom fra byen Nazareth. Det var en almindelig måde at identificere personer på før CPR-numre og pas.

I dag er der også teologer og præster, der refererer til Jesus som "Jesus fra Nazareth" for på den måde at betone hans menneskelighed og den historiske Jesus. Det gør f.eks. teologen K.E. Løgstrup næsten konsekvent.

Ellers er den mest almindelige betegnelse Jesus Kristus, og "Kristus" er græsk og betyder messias, som igen betyder "den salvede". Det var oprindeligt en betegnelse, et tillægsord til Jesus, han var den udvalgte, men bliver senere mere et egennavn, eller hans "efternavn" for at gøre det meget simpelt.

Jesus Kristus.

Men han begyndte som tømrer.

Som søn af Josef.

Som dreng i Nazareth.

Om han faktisk blev tømrer i mange år eller måske var på vandring, det ved vi ikke.

Vi ved dog fra dagens tekst, at han efter episoden i templet som 12-årig følger dem med hjem til Nazareth og var "lydig mod dem", som der står.

x

Men affæren i templet er verdenshistorisk

Det er Breaking News!!!

Jesus torpederer slægten, familien, stammen og folket.

Hans identitet er ikke afstamning.

Han er Guds søn.

Jesus forstår sig i et sønne- eller generationsforhold til Gud.

Dermed bliver Gud med kristendommen familiær, personlig, nærværende.

Gud er ikke fjern, men en far i himlen.

Gud er ikke kun Jahve, skaberen der skabte jorden og al dens herlighed, på seks dage og hvilede på den syvende.

Gud er ikke kun den gammeltestamentlige Gud.

En statisk, evig Gud.

X

Prøv at sammenligne med Det Gamle Testamente, fortællingen om Abraham, der af Gud får besked på at ofre sin søn Isak.

Og hvad gør Abraham?

Han tager afsted med sin eneste søn Isak og offerbrænde klar til at ofre ham.

Og da han har lagt Isak på brændet og trukket kniven frem for at ofre sin søn Isak, som Gud har befalet ham, kommer en engel og giver kontra-ordre. Og så ofrer de en vædder i stedet.

Her kunne Isak eller Abraham godt have lært lidt ulydighed af Jesus!

Jesus sagde nej til fædrenes lov og stamme.

Abraham ville ikke gå i rette med Gud, uanset hvad Guds befaling måtte været.

X

Her ser vi den store forskel på Det Gamle Testamente, som forkynder fuld lydighed for Gud og familien.

Og så det Ny Testamente, hvor Jesus markerer, at Josef ikke skal regne med ham, han er ikke tømrersøn, ikke mere af Davids slægt.

X

Søren Kierkegaard hædrer Abraham og kalder ham troens ridder, fordi han lever i overensstemmelse med Gud og ikke modsætter sig hans vilje.

Men her er Søren Kierkegaard ekstremist, fordi han fører en tanke om Guds hellige vilje ud i sin yderste og groteske konsekvens.

Tak Jesus, at du modsatte dig Abrahams og Søren Kierkegaards verden.

x

Og her kan vi så også se, at med kristendommen, med Ny Testamente og den nye pagt, kommer der en ny generationsdynamik ind i verden.

Det unge menneske løftes ud af slægten og stammen, og skal stå på egne ben i et nyt autoritetsforhold.

Faderen skiftes ud.

Den biologiske fader eller faderautoritet må se sig passeret af den nye, templet, de lærde, de skriftkloge.

”De forstod ikke, hvad han sagde til dem”, lyder det i teksten.

Forældrene forstod ikke, at Jesus allerede havde flyttet sig væk fra tømrerværkstedet og i gang med den mission og opgave, som var hans.

Jeg har altid haft så ondt af Josef!

Men generationsopgøret er historiens stærkeste muskel.

Kristendommen har skabt den moderne verden – det ser vi tydeligt i dagens tekst.

x

Kristendommen er blevet til i dette oprør, i at søge nye veje og en hel ny måde at forstå Gud på.

Faderen er ikke forbindelsesleddet til Gud. Slægten er ikke hellig.

Den enkelte, Jesus som 12-årig, står i direkte forbindelse til det guddommelige.

Det er godt at vide.

At vi hver for sig, hver enkelt, du og jeg og ikke vi og dem, er Guds skabninger, er Guds børn, og det er den gave vi har fået, at stå til ansvar for Gud, på godt og ondt, hver enkelt.

AMEN